

teresse i den Sag; for hvis man varetager Forbrugernes Interesse i den Sag paa den Maade, at man vel i Rigsdagen gaar ind paa at vedtage en Lov, som tilsikrer Forbrugerne 190 eller 200 g Kød pr. Individ pr. Uge, og giver Statstilskud for at gøre dem købedygtige til dette Kvantum, men ikke paa nogen Maade vil være med til at træffe Forholdsregler imod, at denne Lov medfører en Stigning af Klassificeringspriserne af 5 Øre pr. Pund, naar dette blot bevirker en Indtægtsforøgelse for Landbruget af 640 000 Kr. pr. Uge, da synes det mig at være en underlig Maade at varetage Forbrugernes Interesser paa.

Hvis man tager disse Forhold i Betragtning, kan man vistnok komme til det Resultat, at Flertallets Ændringsforslag gaar ud paa at sikre og værne Forbrugernes Interesser uden at berøve Landbruget nogen Fortjeneste eller paaføre det noget Tab, fordi denne Lovs Virkninger vil være af den Art, at den ikke vil medføre nogen som helst Prissænkning for de Produkter, Landbruget skal aflevere efter denne Lov. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa dette, fordi jeg synes, det er forkert at komme med en Bemærkning som den, det ærede Medlem fremsatte, at vi er enige om at værne Forbrugernes Interesser, men derimod vil de tre Partier ikke være med til at gøre Ret og Skel overfor Producenterne eller værne deres Interesser. For jeg maa tilstaa, at vi har ikke, i alt Fald i Udvalget, været enige om at værne Forbrugernes Interesser paa den Maade, det ærede Medlem søger at værne dem. Jeg tror, det er den Slags Værn, man skal være meget forsigtig med at sætte om Befolkningens Interesser paa dette Omraade.

Pinstrup: De Udtalelser, vi hørte sidst, beroede paa en fuldkommen Misforstaaelse, men det skal jeg siden komme til.

Naar Folketingsmand Raffnsøe sagde, at man har set samfundsmæssigt paa Sagen og vil varetage baade Forbrugernes og Producenternes Interesser, maa jeg indrømme, at man har været ganske heldig, ogsaa fra den Side, med Varetagelse af Forbrugernes Interesser; men om dette Punkt er jo alle Partier ganske enige. Men det konservative Folkeparti har været meget uheldigt, hvis det har været dets Hensigt ogsaa at værne Producenternes Interesser. Det ærede Medlem var noget inde paa den Betragtning, som man ogsaa har hørt fra den anden Side, men som jeg for Resten ikke havde ventet at møde netop fra den Side, at det var tvivlsomt, hvem

der betalte Eksportafgiften. Jeg synes ikke, det ærede Medlem bør være i Tvivl derom, naar han ved, at hvis Eksportafgiften bortfalder i Dag, stiger Prisen paa Kreaturerne med et tilsvarende Beløb i Morgen. Det er i Henhold til den Aftale, som hele Tiden har bestaaet mellem Udlandet og Danmark, at i samme Grad Afgiften nedsættes, i samme Grad stiger Prisen, saa hvem der betaler Afgiften, kan der ikke være to Meninger om.

Det ærede Medlem mente, at det, at Afgiften fra 15. Oktober bliver forhøjet med 3 Øre pr. kg, ikke spiller nogen videre Rolle. Nej, man kan jo gerne tage saa flot paa det, at man siger, at 100 000 Kr. om Ugen ikke er noget at tale om, men jeg mener ikke, det er paa den Maade, man varetager den anden Parts Interesser, som man dog ogsaa maa tage noget Hensyn til. Det ærede Medlem var ogsaa tilfreds med, at en eventuel Prisstigning skulde deles saaledes, at Producenterne kun skulde have $\frac{1}{4}$, medens Staten skulde have $\frac{3}{4}$, og det ærede Medlem er jo gaaet med til denne Maksimalprisbestemmelse. Det ærede Medlem sagde, at han vilde have fri Handel med Kreaturer, men det skal nu nok vise sig, om det ikke bliver det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), der faar Ret i den Betragtning, han gjorde gældende i sin Betænkning, nemlig at Konsekvensen af at sætte Maksimalpris var en forlods Tvangsudtagning fra Markederne af det, Hjemmeforsyningen kræver. Det tror jeg vil blive Følgen; thi, som for Resten ogsaa den højtærede Minister bemærkede, der vil sikkert mange Steder være Slagtere, der har en saadan Kundekreds — det kan være Tilfældet inde i en stor By i visse Kvarterer, men ogsaa omkring paa Landet, hvor Forbruget af fersk Kød ikke er saa stort —, at det meste af det Kød, vedkommende Slagter skal sælge, vil være rationeret Kød, saaledes at han ikke vil være i Stand til at drive sin Forretning, naar den Pris, han opnaar, stilles i Forhold til de Priser, han har maattet give, og til den Klassificering, Kødet bliver undergivet efter Slagtingen, og saa indtræder der en saadan Situation, at han maa holde op med at drive sin Forretning. Forbrugerne vil naturligvis besvære sig over, at de ikke kan faa det Kød, de skulde have, og Konsekvensen bliver den, som jeg har nævnt, at vi kommer til en Tvangsudtagning, hvorved enhver Konkurrence paa Markedet vil være udelukket.

Folketingsmand Raffnsøe kan ikke komme bort fra, at de Tal, jeg nævned